

Park krajobrazowy to obszar chroniony ze względu na wartości przyrodnicze, kulturowe i historyczne. Tworzy się go, by te wartości zachować, popularyzować i upowszechniać w warunkach racjonalnego gospodarowania. W parku krajobrazowym dopuszczalne są: gospodarka rolna, leśna i rybna. Utworzenie parku następuje w drodze rozporządzenia wojewody, które określa jego nazwę, obszar, ogólne zasady gospodarowania i wykorzystania parku, ograniczenia, zakazy i nakazy. Dla parków krajobrazowych sporządza się plan ochrony, zatwierdzany przez wojewodę.

TRÓJMIEJSKI

Park Krajobrazowy

Tekst Anna Tarkowska

Zdjęcia: Dariusz Ożarowski

Osobliwości parku w krajobrazowych

Obszar Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego sąsiaduje bezpośrednio z dużą aglomeracją miejską, jest to ewenement na skalę Polski. Z jednej strony fakt ten podnosi walory rekreacyjne parku, lecz z drugiej strony stanowi zagrożenie dla jego ochrony. A jest co chronić. Do najcenniejszych walorów przyrodniczych należy unikatowa polodowcowa rzeźba terenu. Uformowała się ona w czasie zlodowacenia północnopolskiego, w trakcie jego ostatniej fazy, tj. ok. 15-13 tysięcy lat temu. Bogate ukształtowanie terenu daje możliwość wytworzenia się specyficznych środowisk: chłodnych, północnych zboczy, głębokich dolin z potokami o charakterze podgórskim, obszarów źródłiskowych, torfowisk, czystych śródleśnych jezior, głazów narzutowych itp. Miejsca te są siedliskiem interesującej fauny i flory.

Ponad 90% powierzchni parku, położonego w północno-wschodniej części wysoczyzny morenowej Pojezierza Kaszubskiego, zajmują lasy. Najbardziej pospoli-

tym gatunkiem jest sosna zwyczajna, która do niedawna była intensywnie sadzona dla celów gospodarczych, niekiedy nawet w nieodpowiednich siedliskach. Pod względem klasyfikacji botanicznej największy udział w powierzchni lasów parku mają zbiorowiska kwaśnej buczyny niżowej. Szczególnie cennymi elementami środowiska Trójmiejskiego Parku Krajobrazowego są skąpożywe jeziora z florą lobeliową, torfowiska wysokie, wilgotne łąki, a także półnaturalne łąki kośne w dolinach, które wzbogacają krajobraz i florę parku.

Z fauny parku najbardziej poznane zostały ptaki. Szczególnie godna uwagi jest kolonia łęgowa mew w otulinie parku koło Bojana, gdzie obok masowych łęgów śmieszki zaobserwowano również pojedyncze łęgi mewy czarnogłowej, perkozusa, zausznika i błotniaka stawowego.

W parku istnieje 7 rezerwatów przyrody oraz 144 pomniki przyrody, w tym 52 głazy i grupy głazów narzutowych, także 7 użytków ekologicznych oraz zespół przyrodniczo-krajobrazowy. Bogata oferta edukacyjna i turystyczna TPK pozwala wykorzystać jego walory przyrodnicze, krajobrazowe i kulturowe bez szkody dla przyrody.

